

CHẾ ĐỘ CS ĐÃ TIÊU VONG, NỘI CHIẾN QUỐC-CỘNG TẠI VIỆT NAM KẾT THÚC ĐƯỢC CHƯA?

Thiện Ý.

Trong chương trình trước số 65. chúng tôi đã bằng lý luận và thực tiễn chứng minh rằng chế độ CS tại Việt Nam đã tiêu vong thực sự về mặt bản thể. Trong chương trình số 66 này chúng tôi tìm cách trả lời câu hỏi: Vậy cuộc nội chiến ý thức hệ Quốc-Cộng tại Việt Nam đã chấm dứt được chưa?

Câu trả lời tổng quát là, mặc dầu chế độ CS đã thực sự tiêu vong tại Việt Nam về bản thể, nhưng cuộc nội chiến ý thức hệ Quốc-Cộng tại Việt Nam kéo dài nhiều thập niên qua, kể từ khi đảng CS V N ra đời 1930, vẫn chưa thể chấm dứt được. Vì về chủ quan cũng như khách quan cả hai phe Việt Cộng và Việt Quốc chưa muốn chấm dứt. Vì sao?

I/- ĐỐI VỚI PHE VIỆT CỘNG.

Phe Việt Cộng không muốn chấm dứt cuộc nội chiến ý thức hệ Quốc-Cộng tại Việt Nam vì 4 lý do chủ yếu sau đây:

1.-Việt Cộng từ trước đến nay vẫn không nhìn nhận có cuộc nội chiến ý thức hệ Quốc-Cộng tại Việt Nam.

Nghĩa là Việt Cộng không nhìn nhận sự thật lịch sử và thực tiễn quả thực đã có một cuộc xung đột giữa những người Việt Nam mang ý thức hệ quốc gia (*Vietnamese nationalists –nationalism*) và những người Việt Nam mang ý thức hệ cộng sản (*Vietnamese communists – communism*). Bởi vì trong quá khứ xa gần, từ cuộc kháng chiến chống pháp (*trước 1954*) và cuộc chiến tranh Quốc-Cộng (*1954-1975*) Việt Cộng đã lỡ dùng chiêu trò “*ngụy dân tộc, ngụy dân chủ, mị dân*” để tiến hành hai giai đoạn trong chính cương và sách lược đấu tranh của đảng CSVN xác lập ngay từ khi thành lập vào năm 1930:(1) Tiến hành

“*cách mạng dân tộc, dân chủ, nhân dân*” dưới khẩu hiệu tuyên truyền “**Độc lập-Tự do-Hạnh phúc**” để “**cướp chính quyền**”;(2) làm “*cách mạng xã hội chủ nghĩa*”, dựa trên liên minh giai cấp công-nông, để đấu tranh giai cấp, xây dựng mô hình xã hội chủ nghĩa tại Việt Nam và coi cuộc cách mạng XHCN này là một bộ phận của cách mạng vô sản hay CS quốc tế.

Trên thực tế Việt Cộng đã hoàn thành cuộc cách mạng dân tộc, dân chủ, nhân dân” dưới ngọn cờ nguy dân tộc “*chống ngoại xâm, giải phóng dân tộc*” cướp được chính quyền trên cả nước sau 30-4-1975. Thế nhưng sau đó, Việt Cộng đã thất bại hoàn toàn và vĩnh viễn công cuộc xây dựng XHCN sau 20 năm (1975-1995) thử nghiệm triệt để mô hình này dưới băng hiệu “*Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam*”.

2.- Mặc dầu xây dựng XHCN đã thất bại hoàn toàn và vĩnh viễn không còn cơ hội trong tương lai xa gần, Việt Cộng vẫn cần

giữ bảng hiệu chế độ CS thêm thời gian, là “CHXHCNVN” để che đậy sự thất bại vĩnh viễn công cuộc xây dựng chế độ xã hội chủ nghĩa này. Vì thực chất cũng như thực tế hiện nay cái gọi là chế độ CHXHCNVN” chỉ là chế độ “vỏ đỏ CS, xanh lòng tư bản” được VC sử dụng như chiêu trò lừa bịp của gian thương “*treo đầu dê, bán thịt chó*”..

Ý đồ Việt cộng muốn dùng “vỏ đỏ CS” này, vừa để che đậy được công cuộc xây dựng thử nghiệm mô hình XHCN đã thất bại vĩnh viễn tại Việt Nam trong quá khứ, sau 20 năm xây dựng triệt để (1975-1995); vừa dùng bảng hiệu “CHXHCN” tuyên truyền lừa bịp trước nhân dân về sự phát triển nhiều mặt, nhất là mặt kinh tế để Việt Nam có bộ mặt phồn vinh sau 25 thực hiện “**Mở cửa**” (1995-2020); để người dân lầm tưởng vẫn là do chế độ XHCN ưu việt đem lại. Trong khi thực chất cũng như thực tế, khách quan ai cũng biết, sở dĩ Việt Nam có được bộ mặt phồn vinh như hôm nay, là nhờ “*kinh tế thị*

trường tự do theo định hướng tư bản chủ nghĩa”, chứ không phải cái gọi là “*kinh tế thị trường định hướng XHCN*” như Việt Cộng tuyên truyền ngụy biện.

Thành ra, có thể nói ngắn gọn là trong quá khứ xa gần đến hiện tại, Việt Cộng vẫn luôn dùng chiêu trò “**ngụy giả thành chân**” để thành đạt ý đồ. Trong quá khứ, thời kháng chiến chống Pháp, đến thời chiến tranh Quốc-Cộng (1954-1975) Việt Cộng đã “*ngụy dân tộc*” để huy động lòng yêu nước và tinh thần chống ngoại xâm của nhân dân để cướp được chính quyền, thực hiện chủ nghĩa CS tại Việt Nam. Nay sau 20 năm thử nghiệm triệt để mô hình XHCN trên cả nước thất bại hoàn toàn và vĩnh viễn, thì Việt Cộng lại tiếp tục chiêu trò ngụy danh chế độ CS dưới mặt nạ “CHXHCNVN” để che đậy thực tế đã và đang xoay trục về phía tư bản chủ nghĩa, với khẩu hiệu tuyên truyền ngụy biện “*kinh tế thị trường theo định hướng XHCN*”. Trong khi thực tế kinh tế thị trường tất yếu định hướng tư bản chủ nghĩa và chế

độ dân chủ đa nguyên đa đảng là hệ quả tất nhiên sẽ đến vào cuối quá trình chuyển thể, như chúng tôi đã lập luận và chứng minh bằng thực tế, trong các bài viết hay được trình bày trên diễn đàn này trong các chương trình trước.

3.-Việt Cộng dựa vào ưu thế nắm quyền, và so sánh tương quan lực lượng không cân sức với phe Việt Quốc, nên vẫn muốn duy trì bằng hiệu chế độ CS “CHXHCNVN” thêm thời gian, để có thể chủ động thực hiện tiến trình xoay trục về phía TBCN và “ hạ cánh an toàn” cho tập đoàn thống trị hiện tại cũng như thế hệ con cháu mai hậu.Nghĩa là chỉ chấp nhận bỏ mặt nạ CS “CHXHCNVN” vào thời điểm mà các quyền lợi chính trị, kinh tế, xã hội của giai cấp thống trị VC “đỏ vỏ xanh lòng” hôm nay và con cháu họ mai sau vẫn tồn tại và nắm ưu thế trong thể chế chính trị dân chủ pháp trị đa nguyên, đa đảng hậu cộng sản.

4.-Việt Cộng không muốn chấm dứt cuộc nội chiến ý thức hệ Quốc-Cộng còn là vì chiều hướng chiến lược toàn cầu mới xem ra thuận lợi cho ý đồ tiếp tục dùng bảng hiệu chế độ CS thêm thời gian.

Nghĩa là, Việt Cộng tiếp tục giữ bảng hiệu chế độ Cs “CHXHCNVN” cho đến khi hoàn tất quá trình chuyển thể tịnh tiến chế độ độc tài toàn trị CSCN qua chế độ dân chủ pháp trị tư bản chủ nghĩa trong môi trường xúc tác “**mật ngọt kinh tế thị trường TBCN**”.Nhất là VC coi trọng vai trò chủ đạo tác động của Hoa Kỳ trong “*môi trường mật ngọt kinh tế thị trường*” và tiến trình chuyển thể hòa bình này bằng chính sách “cải tạo” (*chứ không lật đổ, thay thế*) chế độ CS tại Việt Nam. Vì Hoa Kỳ muốn “cải tạo” chế độ CS tại Việt Nam thành công cụ chiến lược mới trong vùng của mình, trong chiến lược bao vây, gián chỉ tham vọng bành trướng bá quyền của Trung quốc.

Đó là những lý do chủ quan cũng như khách quan căn bản về phe VC đã không muốn kết thúc cuộc nội chiến ý thức hệ Quốc-Cộng tại Việt Nam, theo nhận định của chúng tôi.

II/-ĐỐI VỚI PHE VIỆT QUỐC.

Đối với phe Việt Quốc, theo nhận định của chúng tôi chưa có sự thống nhất về cuộc nội chiến ý thức hệ Quốc-Cộng và sự kết thúc khi chế độ CS tại Việt Nam đã tiêu vong về mặt bản thể.

Vì một thành phần trong phe Việt Quốc đã không công nhận có một cuộc nội chiến ý thức hệ Quốc-Cộng tại Việt Nam, giống như phe Việt Cộng phủ nhận. Nhưng khác Việt Cộng là thành phần Việt Quốc này, chỉ căn cứ vào cuộc chiến tranh Quốc – Cộng (1954-1975) trong khung cảnh cuộc chiến tranh ý thức hệ toàn cầu giữa phe cộng sản chủ nghĩa (*đứng đầu LX*) và phe tư bản chủ nghĩa đứng đầu là Hoa Kỳ), để chỉ coi là cuộc chiến tranh xâm lược của CSBV hay là

cuộc chiến tranh tự vệ chống CSBV xâm lăng của chính quyền chính thống quốc gia VNCH. Một thành phần khác trong phe VQ thì gọi đây là cuộc “**chiến tranh ủy nhiệm**”. Theo đó, nhà cầm quyền CSBV nhận sự ủy nhiệm của CSQT phát động chiến tranh cộng sản hóa Miền Nam; còn chính quyền quốc gia Nam Việt thì nhận ủy quyền của phe TBCN làm nhiệm vụ ngăn chặn, đẩy lùi cuộc chiến tranh xâm lược của CSBV.

Thế nhưng, một thành phần thứ ba trong phe Việt Quốc thì căn cứ vào sự phát sinh, diễn tiến thực tế của cuộc xung đột ý thức hệ giữa người Việt Nam theo ý thức hệ quốc gia và người Việt Nam theo ý thức hệ cộng sản, để gọi cuộc xung đột này là cuộc nội chiến ý thức hệ Quốc-Cộng. Trong đó cuộc chiến tranh Quốc-Cộng (1954-1975) chỉ là một trong 3 giai đoạn của cuộc nội chiến ý thức hệ này. Hai giai đoạn kia là “**Tiền chiến tranh Quốc-Cộng**” (1930-1975) và **hậu chiến tranh Quốc-Cộng** (1975- nay).

Mặc dầu có những quan niệm bất đồng trên, thực tế phe Việt Quốc vẫn thống nhất niềm tin về sự tất thắng của chính nghĩa quốc gia đối với ngụy nghĩa CS.Nghĩa là tin tưởng một cách có căn cứ rằng cuối cùng phe Việt Quốc sẽ thành đạt mục tiêu tối hậu là tiêu diệt chế độ độc tài toàn trị cộng sản để xây dựng chế độ tự do dân chủ thực sự cho đất nước.Thế nhưng thực tế vào thời khoảng này có ba chủ trương được thể hiện qua hành động khác biệt:

(1)- Thành phần chủ trương không chấp nhận kết thúc nội chiến ý thức hệ Quốc-Cộng vào thời điểm hiện nay, tiếp tục chống cộng, dù thực tế chế độ CS CHXHCNVN đã tiêu vong về mặt bản thể, thực chất không còn là chế độ CS nữa.

Chủ trương này lập luận rằng: Vì sau 45 năm chống cộng trong giai đoạn cuối cùng của cuộc nội chiến ý thức hệ Quốc-Cộng tại Việt Nam, mặc dù đã đạt được thắng lợi từng bước, đã đẩy đưa chế độ độc tài toàn trị CSVN lùi dân về phía dân chủ, góp phần

làm tiêu vong chế độ CS về bản thể trong **“môi trường mật ngọt kinh tế thị trường”**. Thế nhưng, Việt Cộng vẫn chưa chịu bỏ mặt nạ chế độ cộng sản **“CHXHCN VN”** và chưa trả lại hết cho người dân các quyền dân chủ, dân sinh, nhân quyền trong một chế độ dân chủ pháp trị thực sự. Nghĩa là Việt Quốc mới thành đạt một nửa mục tiêu tối hậu, là làm tiêu vong bản thể chế độ độc tài CS và buộc được Việt Cộng lùi dần về phía dân chủ. Song còn nửa kia là thiết lập chế độ dân chủ pháp trị vẫn chưa hình thành tại Việt Nam. Chính vì vậy Việt Quốc chưa thể kết thúc cuộc nội chiến Quốc-Cộng tại Việt Nam được. Nghĩa là phải tiếp tục chống cộng cho đến khi nào Việt Nam có chế độ dân chủ pháp trị thay thế hoàn toàn chế độ độc tài đảng trị **“Đỏ vỏ CS Xanh lòng TB”** hiện nay.

(2)- Thành phần cũng chủ trương không chấp nhận kết thúc nội chiến ý thức hệ Quốc-Cộng, nhưng thay đổi mục

tiêu chống cộng bằng mục tiêu chống độc tài đảng trị, đòi tự do, dân chủ, nhân quyền. Nghĩa là chuyển từ mâu thuẫn đối kháng (một mất một còn) giữa quốc gia và cộng sản, thành mâu thuẫn đối lập (*vì chế độ CS đã tiêu vong bản thể*), nay tiếp tục đấu tranh **chống độc tài đảng trị, đòi tự do, dân chủ, nhân quyền** là để đẩy nhanh đến kết thúc quá trình dân chủ hóa Việt Nam.

Chủ trương này thể hiện qua thái độ, hành động tiếp tục tham gia hay yểm trợ các cuộc đấu tranh ôn hòa trong và ngoài nước chống chế độ độc tài đảng trị “*Đỏ vỏ Cs, Xanh lòng TB*” hiện nay, đòi các quyền dân chủ, dân sinh, nhân quyền của nhân dân trong nước. Mục đích tiếp tục đấu tranh là để góp phần tạo thêm sức mạnh cho các lực đẩy, lực xoay (*nội lực là sức mạnh nhân dân và ngoại lực là áp lực quốc tế*) cùng chiều về phía dân chủ, đẩy đưa chế độ hiện nay gia tốc để sớm kết thúc tiến trình dân chủ hóa Việt Nam một cách hòa bình (*Diễn biến hòa bình*). Nghĩa là sớm mai tang chế độ

“CHXHCN” đã chết lâm sàng về mặt bản thể tại Việt Nam hiện nay.

- **Hai là** vì thực tế ai cũng thấy, ngày nay sau 25 năm “**Mở cửa**” đất nước có nhiều thay đổi, phát triển nhiều mặt, đời sống nhân dân được nâng cao, một số quyền dân chủ, dân sinh nhân quyền cơ bản do các cuộc đấu tranh kiên trì và chiếu hướng chiến lược toàn cầu mới, đã buộc được nhà cầm quyền CS trả lại cho người dân. Vì khách quan ai cũng biết là do “**kinh tế thị trường theo định hướng tư bản chủ nghĩa**” chứ không phải do “**định hướng xã hội chủ nghĩa**” như nhà cầm quyền ngụy biện theo kiểu gian thương “*Treo đầu dê, bán thịt chó*”.

Nếu nay tiếp tục chống cộng, chủ trương này cho rằng, có thể sẽ phản tác dụng. Vì quần chúng trong và ngoài nước sẽ dè dặt, không tham gia không ủng hộ, vì làm tưởng thực tế đất nước ngày nay dưới chế độ CS “CHXHCN” đang phát triển tốt đẹp, được tự do hơn, đời sống người dân ngày một cải

thiện so với hơn 25 năm trước đây. Từ sự lầm tưởng này, người dân trong nước có thể coi các hoạt động tiếp tục chống cộng. là hiếu chiến, là phá hoại đời sống an lành của họ. Như thế là vô hình chung tiếp tay tăng công không có thực cho “cộng sản” như là do họ, chính họ thực hiện chủ nghĩa xã hội (hay cộng sản) nên đã tạo ra sự bộ mặt tốt đẹp cho nhân dân và đất nước như hôm nay?

(3)- Thành phần chủ trương chấp nhận kết thúc nội chiến ý thức hệ Quốc-Cộng từ đây. Những người chấp nhận chủ trương này thể hiện qua thái độ, hành động có mức độ khác nhau.

(1)-Phân đông những người theo chủ trương này đã thể hiện qua việc ngưng tham gia hay yểm trợ các hoạt động chống cộng ở hải ngoại cũng như trong nước. Nhiều người trong số này đã trở về thăm quê hương thăm lại quê hương và người thân tại Việt Nam. Họ không cộng tác mà cũng không chống chế độ cộng sản “đỏ vỏ xanh

lòng nữa”. Một số ít hơn thì âm thầm hay công khai về Việt Nam hợp tác trên nhiều lãnh vực với nhà cầm quyền trong chế độ hiện nay. Hợp tác với thiện chí xây dựng cũng có, cơ hội vụ lợi cũng có.

Phần đông những người theo chủ trương này cho rằng thực tế cũng như thực chất, chế độ CS tại Việt Nam đã tiêu vong về mặt bản thể, dù Việt Cộng vẫn giữ cái vỏ đảng CS và vỏ chế độ CS “CHXHCNVN”. Nhưng thực tế đảng và chế độ này đã và đang bị **“Diễn biến hòa bình”** của chiến lược toàn cầu mới hậu Chiến tranh Lạnh, triệt tiêu tinh tiến trong **“môi trường mật ngọt kinh tế thị trường”**. Tiến trình này đã và đang diễn ra trong 25 năm qua, đã có kết quả trông thấy, kiểm chứng được. Tiến trình này sẽ kết thúc sau một tiến trình thời gian, theo quy luật duy vật biện chứng **“lượng đổi chất đổi”**. Theo đó, lượng dân chủ tăng tiến dần theo độ ngọt kinh tế thị trường gia tăng và sức ép từ nhiều phía quốc dân và quốc tế, cho đến khi lượng sinh trùng dân chủ thừa đủ triệt

tiêu lượng vi trùng độc tài CS, sẽ biến chất độc tài CS qua chất dân pháp trị tư bản chủ nghĩa. Tương tự như nước đun sôi đến 100 độ C thì bốc hơi. Tiến trình này cần có thêm thời gian, không thể kết thúc nhanh gọn được, cần chờ thôi.

Vì thế những người theo chủ trương này thực tế dường như thúc thủ ngồi chờ **“trái sung CS rơi rụng”** không cần chống cộng thêm nữa, nó cũng sẽ tiêu vong hoàn toàn thôi. Còn những người cộng tác với chế độ đương thời, cũng có người do thiện chí muốn góp tài năng chuyên môn để góp phần xây dựng phát triển đất nước. Một số ít hơn có tham vọng vụ lợi, vì lo sợ không còn đủ thời gian sống đến ngày **“trái sung cộng sản”** rơi rụng, nên đã có những hành động nóng vội thái quá gây bất bình phần nộ trong phe Việt Quốc. Tỷ như một số kẻ công khai **“đầu hàng phe Việt Cộng”**, rồi để lấy niềm tin về sự thực tâm **“sám hối, ăn năn”** về sự sai lầm theo phe Việt Quốc trong quá khứ, đã tự sỉ nhục mình và phe Việt Quốc và tâng bốc

quá đáng, sai sự thật về phe Việt Cộng, với hy vọng được Việt Cộng tin dùng biên chế cho một chức vị béo bở nào đó trong chế độ đương quyền. Nhưng lại ngụy biện cho hành động của mình tất cả là vì động lực yêu quê hương, đất nước và tổ quốc Việt Nam.

III/- KẾT LUẬN.

Trên đây chúng tôi đã trình bày lý do vì sao cả hai phe Việt Cộng và Việt Quốc đều đã không chấp nhận kết thúc cuộc nội chiến ý thức hệ Quốc-Cộng tại Việt Nam, mà đỉnh cao là cuộc chiến tranh quốc-cộng (1954-1975). Một cuộc chiến tranh cốt nhục tương tàn do ngoại bang chủ mưu để thủ lợi. Còn hậu quả tàn hại, toàn diện và di hại lâu dài nhân dân, dân tộc và đất nước Việt Nam phải gánh chịu như quốc dân Việt Nam đã biết. Vậy nếu bây giờ cả hai phe Việt Cộng và Việt Quốc không chịu kết thúc giai đoạn cuối cùng của cuộc nội chiến ý thức hệ Quốc-Cộng này, thì bao giờ mới chấm dứt

và chấm dứt thế nào?-Chúng tôi sẽ đưa ra câu trả lời trong chương trình thứ 67 tới đây.

Thiện Ý

Houston, ngày 4-7-2020.